

קיצור הדף היומי

יום שלישי, י"ב באדר ב' תשפ"ב

יבמות • ח

ב. ואב"א: בהיקש, 'כל אשר יעשה מכל התועבות האלה, ונכרתו', - הוקשו כולם זל"ז - והייתי מקיש כולם לאשת אח, קמ"ל 'עליה' לאסור אחות אשה, ומקישים כולם אליה - א. לחומרא מקשינן, ב. דתרי איסורי מתרי איסורי.

ג. רבא: 'עליה' הוצרך לאסור צרה, אבל ערוה פשיטא שאסורה, וכוונת הברייתא 'אין לי אלא הן' - משום צרות בלבד.

ודתניא מרבי: 'ולקחה, וינמח' לאסור צרות ועריות,

צרות דעריות חד לאוסרה כשיש מצווה וחד להתירה כשאין מצוה.

ומתני' דייקא: ט"ו נשים פוטרות צרותיהן, ולא פטורות ופטורות.

א. ויקשה: גם בלי 'עליה' הייתי אוסר צרה, שהיא גם ל"ת עם כרת,

ותירץ ראב"ב: 'עליה' הוצרך להתיר צרה שלא במקום מצוה,

ב. הקשה רמב"ח: א"כ תתיר גם ערוה עצמה שלא במקום מצוה!

א"ל רבא: 'בחייה' כל שבחייה, ודחינו: שנצרך להתיר לאחר מיתה,

אלא רהב"ת: תרי קראי: 'אשה אל אחותה לא תקח לצרור',

ו'לגלות ערותה עליה בחייה'

במקום מצוה שתיהן אסורות [לצרור],

שלא במקום מצוה, היא אסורה [ערותה] - חדא משמע [צרתה מותרת.

ולא להיפך, [דבמצוה צרתה מותרת] - שכך הסברא, וא"כ 'עליה' למה לי.

ג. הקשה ר"א: נדרוש 'עליה' להיתר

[שמלמד על 'עליה' דייבום שאפי' במקום 'אחות אשה' מותרת היא וצרתה]!

ותירץ ר"כ: 'לגלות ערותה' חדא, לא מצאנו - דבמקום מצוה

שתיהן מותרות מ'עליה', ובלא מצוה שתיהן אסורות מ'לצרור'.

להנצחה